

afgørende betydning, at topmødets drøftelser og afgørelser vedrørende Tyrkiet ikke kan tolkes som en svækkelse af københavnerkriterierne.

Og så til diskussionen om opbygningen af militære kapaciteter i EU. Kristeligt Folkeparti er tilfreds med, at regeringen valgte allerede på udenrigsministermødet i mandags at erindre de øvrige EU-medlemslande om de danske forbehold. Vi er af den opfattelse, at de beslutninger, som der lægges op til at der skal træffes på topmødet, lægger op til en udvikling af EU-samarbejdet, der klart overskrider det danske forsvarsforbehold. Vi synes derfor også, det vil være på sin plads, at regeringen erindrer om forbeholdet på selve topmødet i Helsinki. Det vil regeringen, med et flertal af partier bag sig, ikke, og det beklager Kristeligt Folkeparti.

Hvad der imidlertid er endnu mere beklageligt, er, at regeringen vil lade danske repræsentanter deltage i den militære komité's arbejde, når denne bliver nedsat. Uanset hvad man mener om det danske forsvarsforbehold, om man er for eller imod, så er det der. Og det var under den forudsætning, at et flertal af befolkningen stemte ja ved folkeafstemningen i 1993. Når nu det, vi er undtaget fra, begynder at blive til virkelighed, så virker det alt andet lige besynderligt, at Danmark vil sætte sig til bordet i den militærkomité. Det er muligt, at regeringens kurs kan forsvares juridisk, men politisk bliver der med regeringens og flertallets holdning lagt gift ud for debatten om det betimelige i at opretholde eller ophæve forsvarsforbeholdet. Debatten drejer sig allerede nu om, hvorvidt regeringen finder med forbeholdet eller ej.

Kristeligt Folkeparti mener, at forsvarsforbeholdet respekteres ved, at regeringen holder Danmark uden for det samarbejdsområde, som forbeholdet vedrører. Så lad de andre fortsætte med deres køreplaner og komiteer for det militære samarbejde. Det hverken skal eller vil vi hindre dem i. Og det har vi også tilkendegivet at vi ikke vil. Så kan regeringen som på ØMU-området bruge sine kræfter på at fortælle Folketinget og befolkningen, hvorfor den mener vi skal sidde med ved bordet, og hvorfor forsvarsundtagelsen så skal ophæves. Det vil være ærlig snak.

For nu er det militære samarbejde i EU ikke længere snak, det er virkelighed. Det er ikke den skrækvision, som det er blevet gjort til. Det står heller ikke i modsætning til samarbejdet i NATO, om end faren for dobbeltarbejde og et

svækket amerikansk engagement er nærliggende. Men det er på kant med den danske undtagelse.

Og så til diskussionen på topmødet om krig i Tjetjenien. Kristeligt Folkeparti finder det absolut nødvendigt, at regeringen på topmødet arbejder stærkt for, at EU indfører sanktioner over for Rusland. Det er helt uacceptabelt, sådan som Rusland fører sig frem uden nogen som helst respekt for international lov og ret. Russerne har tilsyneladende været argumentresistente, og det er vores opfattelse, at EU nu ikke længere kan nøjes med at drøfte og overveje sanktionsvåbenet. Nu må der skrives til handling.

Lad mig afslutningsvis nævne udviklingslandene. I forbindelse med behandlingen af EU's budget for år 2000 er der enighed om at afsætte en reserve til genopbygningsbistanden til Kosovo. Reserven bliver finansieret ved bl.a. en besparelse på EU's udviklingsbistand til udviklingslandene. Danmark har under budgetproceduren opfordret Kommissionen til ikke at lade denne besparelse ramme de mindst udviklede lande. Kristeligt Folkeparti mener, at det er af stor betydning for verdenssamfundet, hvordan lige præcis EU finansierer genopbygningsbistanden til Kosovo. Og vi mener, at det vil være på sin plads, om denne problemstilling også blev rejst på topmødet.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jamen vi har lidt drøftelser nede i salen af tingenes tilstand. Der er jo stillet en forespørgsel til statsministeren. Statsministeren forlod os, inden han kunne nå at svare på ordførernes spørgsmål. Det er jo i hvert fald ikke normal procedure, men vi har ikke sådan lige kunnet se, om den er inden for forretningsordenen. Men det kan være, vi kan få hjælp.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Forespørgslen er stillet såvel til statsministeren som til udenrigsministeren. Og jeg vil gerne svare på nogle af de spørgsmål, som har været stillet.

Til fru Charlotte Antonsen vil jeg gerne sige, at den danske regering agter at fortsætte en aktiv linje. Til spørgsmålet om, hvad det betyder for en folkeafstemningsdato, kan jeg gentage, hvad regeringen jo ved mange lejligheder har sagt, at vi nøje følger udviklingen. Og så vil jeg i øvrigt føje til, at folkeafstemning om euroen jo